

Umoristul englez precis că s-a bazat pe atitudinea - omenească de altfel... – a contemporanilor săi când a spus butada care mi-a fost de folos când am ales titlul articolului. Într-adevăr, omul, implicit sigheteanul, dacă pot fi mai restrictiv în constatarea de la care nu mă exclud, mai bine privește cum muncesc alții decât să facă ceva în plus în afară de ceea ce face pentru asigurarea existenței.

De patru ani vedem că cineva, pe la sfârșit de lună Undrea, face ceva ce ar putea încăpea în sarcinile de serviciu ale autorităților. Doamna avocat Dana Onița-Ivașcu nu uită că tinerele talente sighetene trebuie premiate (din buzunarul propriu!) într-un cadru festiv. O face pentru că tinerii noștri concetățeni o merită! Un cadou simbolic adus de Moș Crăciun pentru rezultate excepționale în sport, în concursuri școlare, în concursuri extrașcolare. Toate, obținute după eforturi uriașe făcute de cei mici, care, în loc de joacă, merg să se antreneze, să picteze, să concureze, să exerseze.

Joi seara, pe scena Centrului Cultural Sighet, doamna Onița – Ivașcu i-a premiat pe copiii merituoși. Probabil că numai dumneaei știe cât i-a fost de greu până la momentul așteptat de cei mici, de părinți și de bunici. Un moment de bucurie, o răsplată binemeritată pentru efortul de peste an.

De pe margine, comentariile despre momentul festiv pot fi nesfârșite. Oricare X sau oricare Y ar fi făcut mai bine. Doar că...n-au făcut nimic, mulțumindu-se cu atât de constructiva(?) noastră critică de pe margini.

Dana Onița-Ivașcu probabil că urmează vorba de înțelepciune a lui Thomas Jefferson:

„Este mai bine să faci ceea ce alții nu fac.”

...și asta, într-o oarecare măsură. Pentru că ceea ce alții nu fac și nici nu cugetă că ar putea să facă, doamna avocat face foarte bine! E confortabil să constat(ăm) că într-o colectivitate se mai

găsește cineva care ține locul multora. Ține locul unei întregi echipe – termenul e exagerat, recunosc – merită să acorde banii necesari unor tineri care merg în țară sau în lume pentru a reprezenta orașul. Știu o mică parte din frământările doamnei avocat pentru ca gala de premiere să iasă cât mai bine. Și a ieșit, iar eu țin să-i adresez felicitările mele prin intermediul site-ului nostru de știri și de informații cât mai diversificate!

Și totuși... Nu-i normal ca implicarea autorităților locale să fie atât de...transparentă! Poate exagerez, dar am aflat că a existat o dorință a localilor să se remarce prin ceva: au cerut chirie pentru sala de spectacole... Cineva a spus aseară că doamna avocat a plătit 150 de lei. Nu-i mult, dar aici nu discut(ăm) despre suma în sine. E vorba de atitudine. Dacă nu putem contribui cu nimic, mai bine oare să punem bețe-n roți celui (în cazul de față celei) care face?

Unde a fost televiziunea orașului tău la evenimentul de maximă importanță în perspectiva educației pe care oamenii mari de azi o dau oamenilor mari de mâine? E mai degrabă vorba de televiziunea orașului dvs., sau televiziunea orașului lor? Sau e doar televiziunea orașului lui? Câte emisiuni în reluare are în program televiziunea locală, în locul unor transmisiuni de la evenimentele importante care se întâmplă pe la noi prin oraș?

Sportul sighetean suferă de subfinanțare cronică. În afară de fotbal, unde se „pompează” cei mai mulți bani, pentru alte sporturi cu greu se mai găsește de câte o sponsorizare. Atunci cum vrem să ne aducă faimă mai mult decât aduc acum micii noștri șahiști, din moment ce la toate competițiile totul e plătit de părinți? Mă refer la transport, cazare, masă. Și chiar așa, cu zero(!) fonduri acordate, mințile strălucite ale sportului minții s-au făcut cunoscute și apreciate în mai multe țări, trecând chiar granițele Europei. La karate, aceeași catastrofală situație. La toate competițiile sportive noștri au participat folosind banii dați de părinți sau de rude apropiate.

Dacă luminatul feeric(?) al centrului (care e doar al centrului(!)) s-ar mai reduce, deși e destul de chior săracul, poate s-ar mai aduna ceva bani în pușculița comunității pentru a le arăta celor mici că ne pasă de ei și ne interesează viitorul lor.

Deocamdată, de viitorul lor – prin acordarea premiilor – se ocupă o singură persoană: Dana Onița-Ivașcu. Și dacă n-a fost totul așa cum a dorit să fie, îi recomand, cu toată prețuirea pentru ceea ce a făcut, să se călăuzească pe viitor de vorbele lui Bill Gates:

„Înainte să faci ceva perfect, fă ceva perfectibil”.

„Îmi place munca [...]. Pot sta ore în şir să mă uit la ea.” (Jerome Klapka Jerome)

Scris de Horia Picu

Vineri, 18 Decembrie 2015 18:08 -
